

været en Holdeplads — nemlig paa Grund af en større Herregaard ved Siden af Stationen. Det er ikke klart, hvad der er den højtærede Indenrigsministers Mening med, at Banen skal stoppe op i Børslev, men efter at have hørt paa de Forhandlinger, der ere førte i det andet Ting, og efter at have hørt en Udtalelse af den ærede Indenrigsminister, saa vidt jeg erindrer, synes det mig at være Meningen, at Børslev skal være Endestation for Slagelsebanen, og at altjaa Togene, som komme fra Slagelse, ikke skulle gaa længere end til Børslev; der skulle de stoppe op, og saa skulle Passagererne og det mindre Gods derfra flyttes over i Toget, som kommer fra Kjøbenhavn, maaffelike straks, maaffelike om et Kvarter eller en Time, det veed man jo ikke. Til Udvidelsen af Børslev Station skal der bruges ikke mindre end 150,000 Kr., og det, der bliver Tale om for dette store Beløb, er — saaledes som jeg nok tror, at det var den ærede Indenrigsminister, der sagde — at bygge Lokomotivremiser, samt at anlægge Drejefliser og den Slags der ude. Alt dette tyder paa, at det er Meningen, at Børslev skal være Endestation for Togene paa Slagelsebanen; dertil komme de og heller ikke videre, og saa faa de, der skulle til Kalundborg, stutte sig selv og se at komme med Toget fra Kjøbenhavn, naar det ved Lejlighed kommer. Men paa den Maade kan det ikke nægtes, at Kalundborg By vil være overordentlig uheldig stillet. Det vil i saa Tilfælde blive meget lettere for Befolkningen tæt ind mod Kalundborg at rejse til Slagelse. Ved at vedtage Loven og saa en Endestation for Slagelsebanen i Børslev, vil man ved dette Lovforslag forudrette den mindre By der ude i Nordvestsjælland til Fordel for den større By længere syd paa. Jeg tror at turde sige, at hvis dette er Meningen, saa er det fuldstændig ligegyldigt, om vi vedtage det foreliggende Lovforslag eller vi ikke vedtage det, thi saa kommer der ikke nogen Jærnbane ud af det; i §. 2 er det nemlig forudsat, for at Projektet kan komme til Udførelse, at der skal foreligge Erklæring om at ville give Tilskud fra vedkommende Amtskommuner samt fra de to Købstadkommuner, Slagelse og Kalundborg; men det maa dog være en Selvfølge, at Kalundborg aldrig gaar med til at give Tilskud til en Bane, hvis Følge vil blive at stæde Byen. (Afbrudelse af Berg) Min ærede Sidemand siger, at det gøre de alle Vegne, men saa tror jeg, at jeg tør forsikre det ærede Medlem, at her vil blive en Undtagelse. Det kan jo nu være, at den højtærede Indenrigsminister vil afkræfte disse

mine Indbendinger med, at det slet ikke er Meningen, at Børslev skal være Endestation. Drejefliser, Vognremiser, Lokomotivremiser er noget, der skal staa der af militære Hensyn, naar Krigsministeren en Gang faar i Sinde at køre rundt med sine Soldater ude paa denne Bane, hvormod Meningen er, at alle Tug, der ankomme fra Slagelse til Børslev, direkte skulle løbe ind til Kalundborg, saaledes at Kalundborg bliver Endestationen, det virkelige Forbindelsespunkt mellem Nordvestbanen og denne Vestbane eller Kalundborg—Slagelsebanen. Det kan være, at Indenrigsministeren vil sige, at dette er Meningen, og dette vilde vi selvfølgelig meget paastønde derude, men saa vilde vi rigtignok ønske at have haft det i Lovforslaget enten i Teksten eller i alt Fald i Motiverne, thi et blot og bart Løfte er næppe noget, som en Købstad, hvis væsentligste Interesser kunne blive truede af Baneanlæget, tør sætte Lid til for Fremtiden. Selvfølgelig er der ingen, der betvivler, hvis det Løfte bliver givet af Indenrigsministeren, at saa længe han staar i Spidsen for Jærnbanestyrelsen, vil det ogsaa blive holdt, men der kommer en Tid — og det bliver den længste Tid — efter den højtærede Minister. Dertil kommer noget andet, og det er dette, at Kalundborg har nogen Grund til at være skeptisk lige overfor ministerielle Løfter. Det er henimod en Snes Aar siden, at den daværende Minister gentagne Gange henvendte sig til Kalundborg Byraad og privat til Borgere i Kalundborg, med Anmodning om endelig hurtigt muligt at bygge en ny Havn derude, og det skulde være en stor og dyb Havn, ”thi”, sagde Ministeren, ”nu saasnart Kalundborghaven bliver færdig, skal der oprettes daglig Dampskibsart med Sjælland. Trafikken mellem Kjøbenhavn og hele Nordjylland skal gaa over Kalundborg—Aarhus, nu komme Statsflibene derud, skynd Eder derfor at saa bygget en stor og dyb Havn.” Den Gang troede Kalundborg paa det ministerielle Løfte og byggede sin Havn, men indtil Dato have vi ikke set Spor af Statsdampflibe. Naar der bliver talt med den nuværende Indenrigsminister derom, naar Kalundborg erindrer om gamle Løfter, saa møder Indenrigsministeren op med en Maasse store Tal om, hvad det vil koste, og fremstiller, hvor vanskeligt og kostbart det vil være at saa en Forbindelse mellem Sjælland og Nordjylland over Kalundborg—Aarhus. Naturligvis bliver det ikke billigt, men samtidig burde Indenrigsministeren ogsaa tænke paa, hvilken Betydning en saadan Forbindelse vil have, hvilke Fordele og hvilken Indtægt det vilde